

Regio 17 mei 2018

De Telegraaf

Klooster is terug in nieuwe Zusterhof

door Germa Graveland

Serene rust, geprevelde gebeden, geschuifel in holklinkende gangen en hardwerkende nonnetjes zijn er niet meer. Maar in de nieuwbouw van het Zusterhof in Brielle is het 16e eeuwse Sint Catharinaklooster wel tot leven gekomen. De fundamenten zijn verwerkt in de binnentuin.

Een vrolijke non op de ukelele was gisteren bij de opening van het Zusterhof in Brielle, net als burgemeester Gregor Rensen (met ambtsketting). FOTO JOEP VAN DER PAL

De kloosterzusters zouden trots zijn, zo verzuchtten de werkmannen van Lindeloof eerder terwijl ze bezig waren om het ontwerp van landschapsarchitect Ben Kuipers uit

te voeren. En inderdaad, het harde werk hadden de nonnen gewaardeerd. Of ze heel blij waren geworden van de permanente blootlegging van hun ooit zo afgesloten complex is de vraag.

Waterput

De gemeente Brielle is er wel trots op dat het imposante klooster is verwerkt in het project Heeren van Maerlant. Archeologen vonden er in 2016 muren, restanten van een zuilenrij, een waterput en serviesgoed in beerputten. Normaal gesproken gaat er na zo'n opgraving weer grond overheen en begint de bouw, maar nu werd besloten de resten te gebruiken.

Met stalen tribunes werd het hoogteverschil opgelost.

Of het uniek is weet de gemeente eigenlijk niet. „Maar wij kennen geen voorbeelden dat het op deze manier is toegepast”, aldus een woordvoester.

Ze benadrukt dat de resten zo geconserveerd zijn dat er op gezeten en gelopen kan worden.

Brielle telde in de Middeleeuwen zeven kloosters, waarvan vijf binnen de vesting. Het Sint Catharinaklooster begon met drie vrouwen die een huis kochten in 1423. Ze hadden geen contact met de buitenwereld en hun simpele leven bestond uit bidden en werken. Door schenkingen groeide het klooster tot een groot ommuurd complex. Met de inval van de watergeuzen in 1572 kwam er een einde aan.